

[Socialministeren.]

i Stykker, synes mig ikke at være tilstrækkelig til at forøge det offentlige Byrder. I saa Henseende lider jeg ikke af saa samfundsopløsende Tendenser som dem, der fandt Udtryk gennem Venstres Forslag i 1927.

Det særlige Børnetillæg, som navnlig vil komme Invaliderentyndere til gode, vil omfatte ca. 13 000 Børn under 15 Aar, som Regel tilhørende de allerfattigste Familier. Sværinvaliditetstillæget, der gradueres efter Opholdsstedet, kan antages at ville komme ca. 2 500 Invaliderentyndere til gode; og hvad Tillæget for meget høj Alder, altsaa for aldersrentenydende over 80 Aar, angaar, vil dette komme ca. 15 000 Aldersrentenyndere til gode. Men derudover vil der altsaa være til Raadighed op imod 3 Mill. Kr. for Kommunerne til Hjælp for særlig vanskeligt stillede Rentenyndere, baa- de Aldersrente- og Invaliderentyndere.

Jeg gjorde før Rede for de nye, lempeligere Fradragsregler, men jeg nævnte ikke Ændringerne vedrørende Beregningen af Ansørgernes Indtægt og Formue, i hvilken Henseende der særlig er Grund til at fremhæve Lovforslagets § 41, Stk. 3, Nr. 3, hvorigennem der opmuntres til at tegne frivillige Forsikringer, idet der udover de sædvanlige Fradrag skal bortses fra indtil 200 Kr., ikke blot naar vedkommende selv har sikret sig dette Beløb, men ogsaa naar det skyldes tidligere Arbejdsgivere, Principaler eller andre.

Dette Forslag er en Imødekommenhed overfor de forskellige Henvendelser, jeg har modtaget fra Arbejdsgiverside, fra Personer eller Institutioner, som gør gældende, at man under den nuværende Lovgivning ingen Interesse har i at støtte sine ud- tjente Arbejdere eller Funktionærer, for der sker kun det, at til Gengæld faar de saa meget mindre i Rente fra det offentlige — det er altsaa i Virkeligheden Stat og Kommune, man støtter.

Personlig vilde jeg gerne være gaaet langt videre for at imødekomme denne Betragtning, end de nævnte 200 Kr. og de lempeligere Fradragsregler betyder; men efter den Udvikling bort fra Retstanken og Pensionsprincippet over mod Skønprincippet og Fattighjælpssynspunkterne, som Venstres og det konservative Folkepartis Politik siden 1921 har været Udtryk for ogsaa paa dette Omraade, kan det formentlig ikke nytte noget at søge yderligere at imødekomme disse Synspunkter fra de humane Arbejdsgivers Side, saa meget mindre som en Gennemførelse af saadanne

Synspunkter utvivlsomt vil komme til at koste Millioner.

I denne Forbindelse skal jeg oplyse, at Regeringen tillige har overvejet Tanken om gennem en Lovbestemmelse at give de ifølge Forslaget sygeforsikrede Adgang til indenfor visse Grænser at supplere Kontingenterne med frivillige Indbetalinger, eventuelt gennem Postkontorerne, saaledes at disse Beløb kunde anvendes til en Livrente, der ikke skulde fradrages i Invalide- eller Aldersrenten; men vi har ikke anset det for muligt i Øjeblikket at fremkomme med slige Forslag, hvorved jeg tillige kan bemærke, at en frivillig Livrentetegning af den angivne Art aldrig er blevet meget benyttet nogetsteds.

Saa vel Rigsdagens som Befolkningens hidtidige Syn paa disse Spørgsmaal gør det derfor formentlig tilraadeligt ogsaa paa dette Omraade at lade saadanne Planer modnes lidt mere, før man fremsætter praktiske Forslag.

De særlige Regler, der nu gælder vedrørende Invaliderentynderes Dispositionsret over Renten ved Indlæggelse paa visse Anstalter, skal efter § 53 og hele Systemet altsaa ogsaa gælde Aldersrentenyndere.

I § 54 findes en human Bestemmelse, hvorefter der under særlige Omstændigheder i kommunale Alderdomshjem kan optages gamle, hvis Indtægt vel ligger over Indtægtsgrænsen, men som ellers fuldt ud opfylder Betingelserne for Aldersrente, og som er saa svækkede og hjælpeløse, at de ikke kan bo hjemme. Efter det nye System bliver der endelig Adgang til — efter § 62 — at yde ogsaa Aldersrentenyndere Hjælp til Bandager, kunstige Lemmer, Brillor, Sygevogne o. s. v.

Der kunde endnu være Grund til at gøre opmærksom paa forskellige Forhold, særlig med Hensyn til de ændrede administrative Regler, som de forskellige Loves Sammenarbejden medfører, derunder ogsaa Reglerne vedrørende Forholdet mellem Kommunalbestyrelsen og de andre Institutioner, Regnskabsvæsen o. s. v.; men det vilde føre for vidt, og jeg maa derfor herom henvise til Bemærkningerne, idet jeg dog om lidt skal vende tilbage til den nye Refusionsordning, der gælder for hele den samlede Sociallovgivning.

Forinden jeg altsaa for saa vidt forlader Gennemgangen af det foreliggende Lovforslag, der altsaa, bortset fra de øjeblikkelige Overgangsudgifter, regner med en samlet Udgiftsforøgelse for hele Sygeforsikrings-, Invalide- og Aldersrentelov-